

[Weikop.]

til tiden nu. Jeg tror egentlig ikke, at der var nogen i udvalget eller under selve behandlingen, der ikke var enige i de synspunkter, som jeg fremsatte. Jeg tror, man var enig i, at mange ting egentlig godt kunne fjernes fra loven, så den kom til at stå klarere som en valutlov. Da ministeren imidlertid fremførte, at han helst så, at man ventede, indtil forhandlingerne i GATT var ført, afstod jeg fra at stille ændringsforslag, idet jeg fandt, at dette ønske var ganske rimeligt. Da man så blev enig om at forlænge loven ét år i stedet for to, tilsluttede jeg mig også det synspunkt, idet jeg naturligvis går ud fra, at uanset hvilke forhandlinger der vil blive ført — jeg kan jo ikke sige, uanset hvordan forholdene udvikler sig, for der kan ske noget, man ikke kan forudse, men hvis forholdene er, som de er i dag — mener jeg, der om et år, når vi får loven til behandling, bør ske ændringer i den, som i enhver henseende er rimelige.

Ud fra disse betragtninger vil jeg anbefale lovforslaget.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning til lovforslaget om en forlængelse af valuta-loven. Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har jeg accepteret ændringsforslaget, der går ud på, at loven kun forlænges for ét år.

Jeg kan bekræfte over for det ærede medlem hr. Weikop, at det også er min opfattelse, at tiden i nogen grad er løbet fra den valutlov, vi har i dag. Når jeg imidlertid ikke fandt tiden moden til ændringer i lovens principper og opbygning, hænger det sammen med de forestående forhandlinger i GATT. Det er klart, at lige så lidt som det ærede medlem hr. Weikop vil binde sig med henblik på, at der kan ske ændringer på grund af disse forhandlinger, kan jeg binde mig til, at der under alle omstændigheder skal ske ændringer, uanset hvad der foregår i disse forhandlinger, og hvor langt de er fremme, når loven til næste år skal til revision. Jeg har personlig den opfattelse, at det nok må anses for tvivlsomt, om vi har sådanne resultater af forhandlingerne i GATT, at vi allerede til næste efterår har det rigtige grundlag, et

fuldt tilfredsstillende grundlag, for en egentlig revision af loven. Men jeg er som sagt principielt enig med det ærede medlem hr. Weikop i, at en ændring bør tilstræbes.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde vedrørende størrelsen af gebyrerne, at jeg sidste år gav noget af et halvt løfte om nedsættelse af dem, og det er for så vidt rigtigt. Men som jeg har oplyst over for udvalget — og jeg vil gerne gentage det som oplysning over for tinget — er der i mellemtiden indtruffet det, at man nu har nedsat gebyrerne for import af frilistevarer fra de områder, der ikke hører ind under frihandelsområdet. Jeg anser denne indrømmelse som værende af større værdi for erhvervslivet, og den er i hvert fald beløbsmæssigt af langt større værdi end den nedsættelse, det ærede medlem hr. Anker Lau foreslog. Jeg må altså sige, at vi i første omgang må se på, hvordan dette influerer på stillingen, hvad angår balance i regnskabet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om mål og vægt.

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 551, fremsættelsen i tidenden sp. 1565).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Damgaard: På det generelle lovgivningsområde vedrørende mål og vægt har vi i Danmark traditionelt været en postgang bagefter i forhold til en række